

Sygn. akt III AUa 56/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Janina Kacprzak

Sędziowie: SSA Mirosław Godlewski

SSA Dorota Rzeźniowiecka (spr.)

Protokolant: stażysta Weronika Skalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 września 2015 r. w Ł.

sprawy **K. C. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.**

o wysokość zadłużenia z tytułu składek,

na skutek apelacji K. C. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 13 października 2014 r. sygn. akt VIII U 3681/13

1. **oddala apelację;**
2. **nie obciąża K. C. (1) kosztami postępowania w sprawie.**

Sygn. akt III AUa 56/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 lipca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił wysokość należności przypadających od K. C. (1) z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w łącznej kwocie 70 238,32 zł. wraz z należnymi odsetkami naliczonymi na dzień wydania decyzji .

K. C. (1) wniósł odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o jej uchylenie w całości i umorzenie zaległych należności z tytułu składek.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie każdego z odwołań.

W dniu 10 kwietnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wydał decyzję zmieniającą decyzję z dnia 1 lipca 2013r. w ten sposób, że wysokość zadłużenia wraz z z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 70 384,32 zł .

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 13 października 2014r. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie oraz przyznał na rzecz ustanowionego z urzędu dla K. C. (1) pełnomocnika procesowego koszty nieopłaconej pomocy prawnej w wysokości 73,80 zł.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny i zważył co następuje.

Wnioskodawca K. C. (1) z dniem 15 stycznia 2006 roku zarejestrował działalność gospodarczą pod nazwą Krawiectwo Konfekcyjne (...) K. C. (1). Z dniem 15 stycznia 2006 roku powstał obowiązek odwołującego opłacania składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. W dniu 23 listopada 2007 roku organ rentowy wydał decyzję stwierdzającą podleganie K. C. (1) obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 15 stycznia 2006 roku do nadal i wymierzającą z tego tytułu składki za ten okres. W uzasadnieniu Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że wnioskodawca nie dokonał zgłoszenia płatnika składek od dnia 15 stycznia 2006 roku na druku (...) i nie zgłosił się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych na druku (...), nie złożył także od stycznia 2006 roku deklaracji rozliczeniowych i nie opłacił należnych składek. Wnioskodawca nie odwołał się od decyzji z dnia 23 listopada 2007 roku. W dniu 4 stycznia 2013 roku organ rentowy wydał decyzję stwierdzającą podleganie K. C. (1) obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie od dnia 15 lipca 2008 roku do nadal. W uzasadnieniu decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że wnioskodawca w okresie od dnia 15 stycznia 2006 roku do dnia 14 lipca 2008 roku podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu. Od dnia 15 lipca 2008 roku zgłosił zaprzestanie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, tymczasem zgodnie z poczynionymi przez organ rentowy ustaleniami skarżący nadal figuruje, jako prowadzący działalność gospodarczą, w złożonych za lata 2007-2010 rocznych zeznaniach podatkowych wykazał przychód z działalności gospodarczej, a ponadto nie zgłosił w organie ewidencyjnym jej likwidacji. Kolejną decyzją z dnia 4 stycznia 2013 roku organ rentowy określił podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy w okresie od miesiąca lipca 2008 roku, za miesiące, za które wnioskodawca nie złożył dokumentów rozliczeniowych, bądź złożył błędne dokumenty. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał również, że za miesiące, za które ubezpieczony nie opłacił należnych składek zobowiązany jest do ich uregulowania z odsetkami za zwłokę. Wnioskodawca nie odwołał się od powyższych decyzji z dnia 4 stycznia 2013 roku. Z dniem 13 grudnia 2012 roku K. C. (1) zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej, natomiast z dniem 4 lipca 2013 roku dokonał wykreślenia wpisu z rejestru. W związku z prowadzoną pozarolniczą działalnością gospodarczą płatnik posiada zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od stycznia 2006 roku do grudnia 2012 roku, które łącznie z odsetkami za zwłokę wynosi 70.384,32 zł. Zadłużenie wnioskodawcy z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne za okres od marca 2006 roku do grudnia 2012 roku wynosi 30.034,93 zł. Kwota odsetek za zwłokę od należności głównej (nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne) wyliczona na dzień 10 kwietnia 2014 roku wynosi 19.141,00 zł. Zadłużenie wnioskodawcy z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od sierpnia 2006 roku do grudnia 2012 roku wynosi 11.222,07 zł. Kwota odsetek za zwłokę od należności głównej (nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne) wyliczona na dzień 10 kwietnia 2014 roku wynosi 6.413,00 zł. Zadłużenie wnioskodawcy z tytułu nieopłaconych składek na Fundusz Pracy w ramach za okres od października 2006 roku do października 2011 roku wynosi 2.228,32 zł. Kwota odsetek za zwłokę od należności głównej (nieopłaconych składek na Fundusz Pracy) wyliczona na dzień 10 kwietnia 2014 roku wynosi 1.345,00 zł.

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał przede wszystkim na podstawie zgromadzonych w aktach rentowych i w aktach sprawy dokumentów. Stan faktyczny był w całości bezsporny pomiędzy stronami, albowiem ostatecznie pełnomocnik wnioskodawcy oświadczył, że „nie kwestionuje zaskarżonej decyzji, zarówno co do wysokości, jak i okresów” (pismo k.77). Ponadto wskazał, że wnioskodawca po uzyskaniu poprawy stanu zdrowia związanego z przebytą operacją chirurgiczną, złoży wniosek na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu

należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność – o umorzenie znacznej części zaległych składek, które są przedmiotem niniejszego postępowania.

Przechodząc do rozważań prawnych Sąd Okręgowy przytaczając treść art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust 1, 13 pkt 4, art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U.2013.1442 z późn. zm.) jak też art. art. 66 ust. 1 pkt. 1c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 r. (t. j. Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, ze zm.) , wskazał, że wnioskodawca, jako prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą podlegał we wskazanych w zaskarżonej decyzji okresach obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, ubezpieczeniu zdrowotnemu i miał obowiązek odprowadzania składek z tego tytułu oraz składek na Fundusz Pracy (do ukończenia 60 roku życia). Z uwagi na treść przytoczonych przepisów oraz bezsporną okoliczność, iż w okresie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wnioskodawca nie dopełnił obowiązku opłacenia należnych składek, w związku z czym powstało zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od stycznia 2006 roku do grudnia 2012 roku, organ rentowy wydał zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzję określając wysokość zadłużenia K. C. (1) wraz z należnymi odsetkami za zwłokę. Sąd Okręgowy podkreślił, że wnioskodawca reprezentowany przez - ustanowionego dla niego z urzędu pełnomocnika nie kwestionował ani wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy oraz określonej wysokości odsetek za zwłokę, ani też okresów ustalonych skarżoną decyzją. Należy zauważyć, że na mocy art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Sąd Okręgowy podniósł, iż w pełni podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wyrażone w wyroku z dnia 11 grudnia 2013 roku, sygn. akt I ACA 586/13, LEX nr 1409086, w którym wskazał, iż za fakty przyznane uznaje się fakty podawane przez jedną stronę i potwierdzone jako zgodne z prawdą przez stronę przeciwną działającą osobiście lub przez pełnomocnika procesowego w drodze wyraźnego oświadczenia wiedzy (przyznania) złożonego w każdym stadium konkretnego postępowania bądź pisemnie bądź ustnie do protokołu. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że skoro odwołujący przyznał, że wysokość zadłużenia wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji tj. 10 kwietnia 2014 roku łącznie wynosi 70.384,32 zł, a zatem zgodnie z kwotą ustaloną w decyzji z dnia 1 lipca 2013 roku zmienioną decyzją z dnia 10 kwietnia 2014 roku, to Sąd nie badał, czy ustalenie wysokości zobowiązania i zadłużenia stanowiącego podstawę do obliczenia kwoty z tytułu zaległych składek i odsetek jest prawidłowe, gdyż okoliczność te według oświadczeń stron były niesporne.

W oparciu o poczynione ustalenia i obowiązujące przepisy prawa Sąd Okręgowy uznał, że skarżona decyzja zmieniona decyzją z dnia 10 kwietnia 2014 roku jest prawidłowa.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie wnioskodawcy, o czym orzekł jak w sentencji.

Sąd Okręgowy przyznał i nakazał wypłacić z funduszu Skarbu Państwa – kasy Sądu Okręgowego w Łodzi kwotę 78,00 zł (z VAT) na podstawie o § 11 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 2 i 3 oraz § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 roku (tekst jednolity Dz.U.2013.490) - tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu.

Natomiast na podstawie art. 102 kpc Sąd Okręgowy nie obciążył wnioskodawcy kosztami procesu, mając na względzie jego sytuację majątkową. Obecnie po potrąceniu kwot z tytułu zadłużeń organ rentowy wypłaca wnioskodawcy rentę w wysokości około 600 zł, która jest jego jedynym źródłem utrzymania.

Wyrok Sądu Okręgowego zaskarżył w całości apelacją K. C. (1) o uchylenie w całości wyroku i umorzenie należnych wierzytelności wobec ZUS-u.

W uzasadnieniu apelacji K. C. (1) wskazywał na swoją bardzo trudną sytuację materialną i zdrowotną, która uniemożliwia mu zapłacenie zaistniałych zaległości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy wydał trafne rozstrzygnięcie znajdujące uzasadnienie w całości kształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz zgodne z treścią obowiązujących przepisów prawnych.

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dotycząca stanu zaległości składkowych obciążających apelującego w związku z prowadzoną przez niego do dnia 14 grudnia 2012r. działalnością gospodarczą. Stan powyższych zaległości został ostatecznie ustalony decyzją z dnia 10 kwietnia 2014r. na łączną kwotę 70 384,32 zł obejmującą kwoty odsetek za zwłokę liczonych na dzień wydania decyzji. Jak ustalono w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji jak też jak to wynika z treści apelacji stan zaległości wskazany w zaskarżonej decyzji nie jest przez odwołującego kwestionowany. K. C. (2) w swej apelacji wnosi bowiem o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie objętych zaskarżoną decyzją należności składkowych na rzecz ZUS-u. Powyższy wniosek uzasadnia szeroko opisaną swoją bardzo trudną sytuacją zdrowotną i majątkową. Argumenty mające uzasadniać umorzenie wskazanych w decyzji ZUS należności składkowych wnioskodawca podnosił również w odwołaniu od zaskarżonej decyzji.

Wskazać należy, iż postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych toczy się trybie odwoławczym od decyzji organu rentowego, co wynika z treści art. 476 § 2 k.p.c. Taki odwoławczy tryb postępowania powoduje, iż sąd powszechny rozpoznając odwołanie wniesione przez stronę postępowania dokonuje kontroli prawidłowości decyzji wydanej przez organ rentowy z punktu widzenia jej zgodności z prawem i równocześnie związany jest jej zakresem. Oznacza to, że przedmiotem postępowania przed sądem ubezpieczeń społecznych nie może być kwestia nie objęta zaskarżoną decyzją. W orzecznictwie za utrwalony należy uznać pogląd, że w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot i zakres orzeczenia sądu wyznaczana jest przez treść decyzji organu rentowego (podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 października 2013 r. III AUa 401/13 Legalis 746610; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 21 listopada 2013 r. III AUa 34/13 legalis Numer 747047; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1999 r. II UZ 52/99 Legalis numer 47345).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż kwestia możliwości umorzenia należności składkowych z tytułu prowadzonej przez apelującego działalności gospodarczej nie była objęta zakresem rozstrzygnięcia przez zaskarżoną decyzję co skutkuje pozostawieniem jej poza zakresem rozpoznania przez sąd.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że apelacja nie zawiera zarzutów, które mogły stanowić podstawę do zmiany czy uchylenia zaskarżonego wyroku co skutkowało zgodnie z przepisem art. 385 k.p.c. jej oddaleniem.